

84

USTAWA

z dnia 7 lutego 1997 r.

o waloryzacji za IV kwartał 1995 r. niektórych emerytur i rent.

Art. 1. Waloryzacji za IV kwartał 1995 r. na zasadach określonych w ustawie, zwanej dalej „waloryzacją”, podlegają emerytury i renty, które objęła waloryzacja od dnia 1 września 1996 r. na podstawie art. 17¹ ustawy z dnia 17 października 1991 r. o rewaloryzacji emerytur i rent, o zasadach ustalania emerytur i rent oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 104, poz. 450, z 1992 r. Nr 21, poz. 84, z 1993 r. Nr 127, poz. 583 i Nr 129, poz. 602, z 1994 r. Nr 84, poz. 385, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, Nr 95, poz. 473 i Nr 138, poz. 681 oraz z 1996 r. Nr 87, poz. 395, Nr 100, poz. 461, Nr 136, poz. 636 i Nr 147, poz. 687).

Art. 2. 1. Waloryzacja polega na dodatkowym podwyższeniu, od dnia 1 września 1996 r., wskaźnikiem waloryzacji 102,8% kwoty emerytury i renty, jaka przysługiwała w dniu 1 września 1996 r.

2. Równocześnie z podwyższeniem emerytury i renty następuje podwyższenie podstawy jej wymiaru wskaźnikiem waloryzacji, o którym mowa w ust. 1.

3. Realizacja podwyżki emerytur i rent wynikającej z waloryzacji następuje w lipcu 1997 r. z wyrównaniem od dnia 1 września 1996 r. wraz z odsetkami.

Art. 3. Podwyższenie emerytur i rent oraz wypłata należności nastąpi z urzędu, a jeżeli wypłata świadczeń była wstrzymana — po jej wznowieniu lub na wniosek osoby zainteresowanej, z uwzględnieniem wszystkich kolejnych waloryzacji przypadających w okresie wstrzymania wypłaty.

Art. 4. Z tytułu podwyżki w ramach waloryzacji, o której mowa w art. 2 ust. 3, oraz waloryzacji przeprowadzonej na podstawie art. 12 ustawy z dnia 25 października 1996 r. o waloryzacji emerytur i rent oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 136, poz. 636) realny wzrost przeciętnej emerytury i renty brutto w 1997 r. w porównaniu z 1996 r. wyniesie co najmniej 2,9%.

Art. 5. Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ogłosi, w terminie do dnia 15 czerwca 1997 r., w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, należne od dnia 1 września 1996 r. i od dnia 1 marca 1997 r. wysokości kwot:

- 1) najniższej emerytury i renty,
- 2) dodatków: pielęgnacyjnego, dla sieroty zupełnej, za tajne nauczanie, kombatanckiego oraz dla żołnierzy zastępczej służby wojskowej przymusowo zatrudnionych w kopalniach węgla, kamieniołomach i zakładach wydobywania rud uranu,
- 3) świadczenia pieniężnego przysługującego osobom deportowanym do pracy przymusowej oraz osadzonym w obozach pracy przez III Rzeszę i Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

85

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 18 lutego 1997 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia organów właściwych do nakładania niektórych obowiązków i zadań niezbędnych na potrzeby obrony państwa oraz zasad odpłatności za wykonywanie tych zadań i przeprowadzania kontroli ich realizacji.

Na podstawie art. 222 oraz art. 223 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 4, poz. 16, Nr 40, poz. 174 i Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 43, poz. 165, z 1996 r. Nr 7, poz. 44, Nr 10, poz. 56 i Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 6, poz. 31) oraz w związku z art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 grudnia 1995 r. o urzędzie

Ministra Obrony Narodowej (Dz. U. z 1996 r. Nr 10, poz. 56) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1993 r. w sprawie określenia organów właściwych do nakładania niektórych obowiązków i zadań niezbędnych na potrzeby obrony państwa oraz zasad odpłat-

ności za wykonywanie tych zadań i przeprowadzania kontroli ich realizacji (Dz. U. Nr 69, poz. 331) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1:

a) w ust. 1 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) Minister Gospodarki — w odniesieniu do podmiotów gospodarczych, w stosunku do których zadania i kompetencje organu założycielskiego oraz kompetencje w zakresie wykonywania praw z akcji i udziałów należą do Ministra Skarbu Państwa, z zastrzeżeniem pkt 3,

3) właściwi wojewodowie — w odniesieniu do podmiotów gospodarczych, w stosunku do których wykonują oni zadania i kompetencje organu założycielskiego, oraz w odniesieniu do spółek, w których Skarb Państwa posiada mniej niż 50% udziałów lub akcji, a także w odniesieniu do, będących podmiotami gospodarczymi, osób fizycznych oraz jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Nakładanie obowiązków i zadań przez organy, o których mowa w ust. 1, następuje na mocy decyzji administracyjnej wydanej w porozumieniu z:

1) Ministrem Gospodarki — w wypadkach określonych w ust. 1 pkt 1 i 3,

2) Ministrem Skarbu Państwa — w wypadku określonym w pkt 2.”;

2) w § 2 w ust. 2 po wyrazach „właściwych ministerstw” skreśla się przecinek i następujące po nim wyrazy „urzędów centralnych”,

3) w § 4:

a) w ust. 2 po wyrazach „właściwego ministra” skreśla się przecinek i wyrazy „kierownika urzędu centralnego”, a po wyrazach „Spraw Wewnętrznych” dodaje się wyrazy „i Administracji”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister Obrony Narodowej, w ramach ogólnego nadzoru nad realizacją zadań obronnych przez organy administracji państwowej, sprawuje kontrolę w zakresie zgodności zawieranych przez organy wymienione w § 1 ust. 1 pkt 2 i 3 umów, o których mowa w § 3, z obowiązkami i zadaniami dotyczącymi utrzymywania mocy produkcyjnych i remontowych, niezbędnych do wykonania zadań na okres zagrożenia wojennego na potrzeby obrony państwa.”;

4) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Minister Finansów, na wniosek Ministra Gospodarki, uzgodniony z organami, o których mowa w § 1 ust. 1, dokona zmian w budżecie państwa na 1997 r. do wysokości środków zaplanowanych na ten cel w rezerwie celowej.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Cimoszewicz*

86

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 18 lutego 1997 r.

w sprawie Pełnomocnika Rządu do Spraw Reformy Centrum Gospodarczego Rządu.

Na podstawie art. 10 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o organizacji i trybie pracy Rady Ministrów oraz o zakresie działania ministrów (Dz. U. Nr 106, poz. 492 i Nr 156, poz. 775) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustanawia się Pełnomocnika Rządu do Spraw Reformy Centrum Gospodarczego Rządu, zwanego dalej „Pełnomocnikiem”.

2. Pełnomocnik działa w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

3. Nadzór nad działalnością Pełnomocnika sprawuje Prezes Rady Ministrów.

§ 2. Do zadań Pełnomocnika należy koordynowanie prac związanych z reformą centrum administracyjnego